

Ministeriets i hvert enkelt Tilfælde givne Resolution kan Materiale, der ved Besigtigelsen er kasseret, ikke under nogen Omstændighed blive antaget ved Værftet osv. osv." Det Samme siger jeg; men et saadant Stykke Løkker er ikke ved Besigtigelsen blevet kasseret, fordi det ved den er blevet ført over fra een Slags til en anden. Jeg skal imidlertid gjøre een Indrømmelse med Hensyn til denne Skrivelse, og det er den, at den egentlig ikke er noget udtømmende Svar paa, hvad der er spurgt om. Der var fra Statsrevisionen blevet skrevet til Ministeriet i Anledning af de omtalte Misligheder, som havde fundet Sted under en Løkkerbesigtigelse. Men naar man ser nærmere til, angaar denne Del af Skrivelsen, som jeg nu har oplæst, egentlig slet ikke, hvad der foregaar under Besigtigelsen, men hvad der foregaar efter den. Men paa den anden Side maa det ogsaa erindres, at Ministeriet ingenlunde slog sig til Ro ved denne Skrivelse, men tværtimod strax efter, eller dog saa hurtigt, som Omstændighederne tillode det — der var netop Ministerliste samme Dag som denne Skrivelse er udsædiget — satte sig i Bevægelse for at faae Rede paa Sagen. Jeg tror derfor i det hele at have vist, at jeg har havt Ret i den Anskuelse, at den Fremgangsmaade paa Værftet, som efter min Mening og den Fremstilling, jeg gav deraf, var tilladelig, ikke staar i Strid med denne Skrivelse; og i ethvert Fald tror jeg at have godtgjort, at det ikke forholder sig saaledes, at Enhver, som sammenholder denne Skrivelse med min Fremstilling, vil finde, at det ikke er muligt at bringe Sammenhæng mellem disse to Ting; og det vilde glæde mig meget, om det ærede 5te kongevalgte Medlem (Fischer) vil indrømme mig det.

Mr. Medens jeg hidtil har modstaaet Fristelsen til at begjære Ordet i denne Sag, kan jeg efter det Raad eller den Opfordring, der fremkom fra den høitærede Marineminister, nemlig til at lade det forblive ved den Indstilling, der vedtoges ved 1ste Behandling, og derimod ikke vedtage det foreliggende Vndringsforslag, ikke længere holde mig tilbage. Først maa jeg ganske i Parenthes bemærke, at efter min Opfattelse holder jeg den nuværende Marineminister saa at sige ganske udenfor de Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsføre. Jeg mener, at, naar der i en Indstilling, som den foreliggende, nævnes Marineministeren, saa gjælder den Paaskjønnelse, som der er Tale om, af hvad der er gjort til Forebyggelse af saadanne Uordener som de, der ere foregaaede, ikke særlig den nuværende Minister, men lige saa vel hans Forgænger, og omvendt er det, naar vi tale om at rette een Opfordring til Marineministeren, denne Opfordring ikke særlig rettet til den nuværende Marineminister, men til den, der til enhver Tid er Marineminister. — Efter denne korte Bemærkning maa det være mig tilladt at gaa

nærmere ind paa Sagen. Hvad det jo egentlig dreiede sig om ved 1ste Behandling, var jo dette, om vi skulde — midlertidig eller endelig, alt eftersom Forholdene fremtidig stillede sig — afslutte den Bestræbelse, der fra Statsrevisionens og Rigsdagens Side er udfødt for at foranledige, at der fra Marineministeriets Side træffes Forholdsregler til Forebyggelse af en Gjentagelse af de af Statsrevisionen fremdragne Uregelmæssigheder, med Løssked eller med en Udtalelse. Tinget har med Flertal vedtaget at afslutte den med en Udtalelse; men selvfølgelig maa denne Udtalelse være en rigtig Konklusion af de foregaaende Præmisses. Den høitærede Marineminister maa nu altsaa mene, at den rette Konklusion er den, som blev vedtagen sidst, hvorved Ministerens Opmærksomhed blev særlig henledt paa Værkets „Tilstand“. Mig har dette Ord i Statsrevisionens og i Udvalgets Mindretals Indstilling fra første Færd stødt; jeg har fundet det utilbørlig omfattende, og det er min Overbevisning, at enhver udenfor Staaende, der læser dette, at „Ministerens særlige Opmærksomhed henledes paa Værkets Tilstand“, aner ikke, at det, vi her alene tale om, er, at der er foregaaet enkelte forholdsvis jo ikke betydelige Uordener, som have deres Oprindelse i en formentlig ikke paa alle Punkter heldig Forretningsgang og i et ikke paa alle Punkter tilstrækkelig skarpt Tilsyn. At det, der her fremdrages, kun er disse to Punkter, tror jeg ikke, at Nogen tænker sig, der uden at have fulgt Forhandlingerne læser denne Indstilling, som den nu foreligger. Jeg maa for mit Vedkommende tillade mig at anbefale, at vi vedtage det foreliggende Vndringsforslag, som har sine behørigte Præmisses, hvilket derimod ikke gjælder om Indstillingen, saaledes som den blev vedtagen ved første Behandling. At en Indstilling, hvori Marineministerens særlige Opmærksomhed henledes paa Værkets Forretningsstyrkelse eller, som jeg hellere vil sige, Tilsynet med Værftet og dets Forretningsgang, er begrundet i, hvad der er kommet frem fra Statsrevisionen, har fra Først af været min Overbevisning. Det kan selvfølgelig ikke være Meningen her at gjenoptage Diskussionen fra første Behandling, men det være mig tilladt at pege paa nogle enkelte ganske bestemte Kjendsgjerninger, hvis Positivitet ikke er bestridt og ikke kan bestrides fra nogen Side. De Uordener, — det er jo det Ord, man pleier at bruge — eller de Uoverensstemmelser mellem Regnskabet og Beholdningerne, som ere paaviste af Statsrevisionen, ere jo befundne i Beholdningerne dels af Løkker, dels af Kul og dels af Sern. Hvad nu for det første Løkkerbeholdningerne angaar — det er jo ikke egentlige Mangler, men Uordener ved dets Tagelse, hvorover der er ført Anke — er det opløst; at Marineministeriet har givet nye Forskrifter til Forebyggelse af de Uregelmæssigheder, der have fundet Sted ved Antagelsen af Løkker. Om disse nye Forskrifter siger Stats-